

Forfatter: Kierkegaard, Søren

Titel: Udrag fra Notesbog 11

Citation: Kierkegaard, Søren: "Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 19", i Kierkegaard, Søren: *Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 19*, udg. af Niels Jørgen Cappelørn; Joakim Garff; Jette Knudsen; Johnny Kondrup; Alastair McKinnon, Søren Kierkegaard Forskningscenteret 2001 , s. 13r. Onlineudgave fra Søren Kierkegaards Skrifter: <https://tekster.kb.dk/text/sks-not11-txt-shoot-id8e9dd7f7-54d3-4206-8dea-61aef0fbd234.pdf> (tilgået 18. juli 2024)

Anvendt udgave: Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 19

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden. [Læs CC0-erklæringen](#)

Vi komme nu til noget Nyt. Hvorfor suspenderer nemlig Gud denne unv: S., hvorfor gjør han denne Mulighed virkelig, thi han er jo Herre iforveien, hvorfor virkeliggjør han denne Mulighed? Man kunde svare for at forvandle sin blinde Affirmation til en bevidst. Men for hvem gjør han det da? for sig; han veed det jo. Han kan kun beslutte sig til denne Proces for Noget som er uden for ham (præter se). Aristoteles siger Gud tænker kun bestandig sig selv, og i samme Forstand er det at tage, naar der tales om det evige Subjekt-Objekt. Arist: søger Guds Salighed netop deri. Men maatte det ikke snarere tænkes som den største Indskrænkning ikke at kunne komme bort fra sig selv. Msket forlanger at komme bort fra sig og føler heri sin Salighed, Joh v. Muller siger, at kun naar han er produktiv er han tilfreds. Derfor er Gud salig fordi han er borte fra sig selv. – Imellem denne Suspension og Tilbagevenden ligger hele Verden, ell. Verden bliver netop ved denne suspendirte Aktus des gottlichen Seyns. – Gud entaüßert sich ikke til Natur, det er han auf unvordenkliche Weise, men idet han entaüßert sich dette gaaer han ind i sit Begreb. han suspender det unv: S. for at sætte et andet Seyn istedet. – Gud har i den pos: Ph. samme Indifferents i Seyn- og Nicht-S: K. som i den negative Ph., og heri har han den reale Grund, af hvilken han fremfører alle disse Muligheder som Virkeligheder. de samme Potentser komme her igjen som i den n: Ph., men de komme som de, der have S. til Forudsætning. Tænke vi os denne Processes Fremtræden forud saa vil den være den alle aprioriske Muligheder i sig begribende Virkelighed, et πᾶν en Alværen, hvorfra hell. ei det Tilfældige er udelukket, men underordnet det Nødv:. Denne Verden er ikke blot logisk, men ogsaa real, men dog ogsaa logisk, fordi det Tilfældige er underordnet det Nødv:. Denne Forbindelse af det Reale og det Logiske er egl. det vanskeligste at indsee.